

РЕШЕНИЕ

№ 7396

гр. София, 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8989** по описа за **2020** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Решение по кнахд № 8989/2020г. на АС-София-град, IV КС, 5 страница

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР /КФН/, чрез процесуалния се представител юрк. Н., срещу РЕШЕНИЕ от 06.07.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 6-ти състав по НАХД № 896/2020 г.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението в частта, с която наказателното постановление /НП/ е изменено в санкционната му част, като е намален размерът на наложеното административно наказание - „имуществена санкция” от 4 000 лева на 2 000 лева, на основание чл. 32, ал. 2, предложение второ от Закона за комисията за финансов надзор /ЗКФН/, като релевира касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – „явна несправедливост на наложеното наказание”. Посочва се, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че застрахователят не е представил в срок изисканите от него документи и информация с писмо изх. № 91-01-723/17.06.2019 г., с което е възпрепятствал зам. председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, при осъществяване на неговите правомощия по извършване на контрол при спазване на разпоредбите на Кодекса за застраховането /КЗ/ и подзаконовите актове по прилагането му. Допълва се, че видно от доказателствата по делото, а и от изложеното

в НП, процесното нарушение е извършено в условията на повторност по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗКФН. Сочи се, че дружеството е било санкционирано два пъти в едногодишен срок за нарушение от същия вид, за което са издадени НП № Р-10-1/03.01.2019 г. и НП № Р-10-659/19.06.2019 г., които спрямо касатора са влезли в сила и са приложени по преписката. Повторността в случая била безспорно доказана, поради което наказващият орган законосъобразно е приложил разпоредбата на чл. 32, ал. 2, предложение второ от ЗКФН. Ето защо, като е намалил размера на санкцията от 4 000 на 2 000 лева, първоинстанционният е допуснал нарушение на материалния закон. Иска се решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено изцяло. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – ЗАД [фирма], редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 06.07.2020 г. СРС, НО, 6-ти състав, по НАХД № 896/2020 г. е ИЗМЕНИЛ НП № Р-10-984 от 09.12.2019 г., издадено от председател на КФН, с което на [фирма], за нарушение на чл. 32, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗКФН, е наложено административно наказание – „имуществено санкция“ в размер на 4 000 лева, на основание чл. 32, ал. 2, пр. 2 от ЗКФН, като е НАМАЛИЛ санкцията на 2 000 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля М. В. С., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че [фирма] е извършил нарушение по смисъла на чл. 32, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ЗКФН. Съдът е приел, че административнонаказващият орган е приложил неправилно закона като е наложил административно наказание в размер на 4 000 лева – по-висок от минималния. С оглед на изложеното санкцията е намалена като несправедливо определена от административно-наказващия орган от 4 000 лева на 2 000 лева.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

Във връзка с постъпила жалба с вх. № 91-02-723/21.05.2019 г. на [фирма], [населено място], в деловодството на КФН било изискано копие от документацията, съдържаща се в преписка по застрахователно събитие по претенция № 0310-340-0001-2019 г., която следвало да бъде представена в срок от 5 работни дни от връчване на съобщението. Съобщението било връчено на проверяваното дружество на 31.05.2019 г. Тъй като срокът изтекъл на 07.06.2019 г. с ново писмо с изх. № 91-02-723/17.06.2019 г., връчено на [фирма] на 20.06.2019 г., повторно била изискана необходимата информация като писмото било връчено на 20.06.2019 г. Бил даден срок за изпълнение на разпореждането – 5 работни дни, но не по-късно от 27.06.2019 г.

включително. [фирма] изпратило исканата информация с писмо с вх. № 91-02-723/11.07.2019 г. – извън указания срок. Констатирайки извършеното нарушение бил съставен акт за установяване на нарушението /АУАН/ № Р-06-754/14.08.2019 г. Въз основа на така съставения акт е издадено процесното НП.

При правилно установена от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 6-ти състав фактическа обстановка, настоящата съдебна инстанция намира, че обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо. Софийски районен съд по съществуващото на спора и във връзка с изложените в жалбата доводи е развил правилни като краен резултат съображения. Комисията за финансов надзор и нейните органи са овластени с правомощия, регламентирани с чл. 18, ал. 1 от ЗКФН и извършват съответните проверки, при които съгласно чл. 19, ал. 3 и ал. 5 от закона, поднадзорното лице е длъжно да осигури всички условия за нормалното протичане на проверката, да оказва съдействие на комисията и длъжностните лица от администрацията ѝ, като: 1. предоставя място за извършване на проверката, както и да се яви при поискване в сградата на комисията; 2. определя свой служител за контакти и оказване на съдействие на проверяващите длъжностни лица; 3. предоставя достъп до служебни помещения и до информационни системи; 4. предоставя всички счетоводни, търговски и други документи, необходими за установяване на факти и обстоятелства, свързани с обхвата на проверката; 5. при поискване предоставя заверени копия от счетоводни и други документи; заверката се извършва с полагане на надпис „Вярно с оригинала“, дата, подпис и печат от упълномощен представител на проверяваното лице; 6. дава писмени обяснения при поискване от длъжностното лице. Неизпълнението на което и да е от тези задължения следва да бъде определяно като възпрепятстване дейността на Комисията при осъществяване на надзорните ѝ правомощия и подлежи на санкциониране, на основание чл. 32, ал. 1 и ал. 2 от ЗКФН. Изпълнителното деяние при нарушение по чл. 32, ал. 1 от ЗКФН по необходимост предполага активно поведение – действие, за създаване на пречки и препятствия, за да бъде извършена проверка, но е възможно да бъде осъществявано и чрез бездействие. „Възпрепятстването“ като елемент от изпълнителното деяние, визирано в цитираната като нарушена норма, може да бъде извършено както чрез действие, така и с бездействие. В случая възпрепятстването, под формата на непредставяне на доказателствата, изискани два пъти от КФН с писма от 30.05.2019 г. и от 17.06.2019 г., не може да бъде осъществено чрез действие, а само чрез бездействие в определения в тях срок за предоставяне на съответната информация.

Според кореспондиращата на извършеното нарушение санкционна норма на чл. 32, ал. 2 от ЗКФН за нарушение, което възпрепятства Комисията за финансов надзор, нейните органи или надлежно упълномощени служители от нейната администрация при осъществяване на надзорни правомощия, възложени им с този или с друг законна, на юридическо лице или едноличен търговец се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 8000 лева, а при повторно нарушение - от 4000 до 16 000 лева. Определеният от административнонаказващия орган размер на наложеното наказание от 4000 лева е минималният размер на санкцията, но при условие, че са налице доказателства за повторност на нарушението. Софийски районен съд правилно е достигнал до извод /макар и немотивиран/, че размерът на наложеното наказание може да бъде намален на законовия минимум от 2000 лева. Последното е правилно, поради факта, че в НП са изложени съображения относно индивидуализацията на санкцията, обосноваващи налагането ѝ в сочения размер от 4000 лева, като са

цитирани наказателни постановления, с които дружеството вече е било санкционирано за нарушение от този вид, без обаче да са представени доказателства за факта, че същите съществуват, че се отнасят за същото по вид нарушение, извършено от наказаното дружество, както и че са влезли в законна сила. Нито в производството пред СРС, нито в производството пред настоящата инстанция по делото са били приложени цитираните от административно-наказващия орган за влезли в сила наказателни постановления – НП № Р-10-1/03.01.2019 г. и НП № Р-10-659/19.06.2019 г. С оглед на това, настоящата съдебна инстанция намира, че цитираните в процесното НП други наказателни постановления, не следва да бъдат вземани предвид при индивидуализация на наказанието, а размерът на наложеното административно наказание следва да бъде определен по основния състав на чл. 32, ал. 2, изр. първо от ЗКНФ.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ на СРС, НО, 6-ти състав по НАХД № 896/2020 г. е ПРАВИЛНО като краен резултат и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, IV Касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 06.07.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 6-ти състав по НАХД № 896/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.